ΑΠ19| ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

2021 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2021/απ19-μηνυμα-τησ-μεγαλησ-δευτερασ/

«Έτι πολλά έχω λέγειν υμίν, αλλ’ ου δύνασθαι βαστάζειν», ελάλησεν ποτέ ο της Αγάπης Διδάσκαλος και ου κατενόησαν τα ρήματά Μου εισέτι οι άνθρωποι, δι’ ο καγώ την ώραν αυτήν αποστέλλω εκ νέου την Φωνήν Μου εν τω μέσω της ανθρωπότητας, ίνα λαλήσει ο Λόγος Μου τα ρήματα ταύτα.

Ουδέποτε έχετε ακούσει μέχρι τώρα τα ρήματά Μου, αλλά ένας εκαστος εξ υμών ήκουεν την φωνήν του και μόνον. Και ουδείς μέχρι τώρα μετά παρρησίας ελάλησε το Θέλημά Μου, ουδέ απεκάλυψεν τις Ειμί, ουδέ απεκάλυψεν εις εσέ Άνθρωπε τον προορισμό σου. Αλλ’ Εγώ ο Ίδιος, και νυν ευρισκόμενος εν σκηνώματι ανθρωπίνω, λαλώ προς τα νήπια, τα τεκνα Μου εκείνα, τα οποία ουκ απεγαλακτίσθηκαν εισέτι, αλλά θηλάζουσιν από τους μητρικούς μαστούς το γάλα διά να εξελιχθούν, διά να φθάσουν εις το σημείο να ανδρωθούν, να καταστήσουν τους εαυτούς των υπεθύνους διά την πορεία των, διά τας πράξεις των, διά τας αναλγησίας των, διά την κομπορρημοσύνην των, διά την απληστίαν των, διά την έλλειψιν αγάπης, την οποία εδίδαξα και εφανέρωσα με όλους τους τρόπους, εμπράκτως επί της γης.

Και ότε έθυσα τον Εαυτόν Μου επί του Σταυρού εκουσίως, διά να αναβιβάσω ολόκληρον την ανθρωπότητα πλησιέστερον προς Με και τον Πατέρα Μου, έχυσα το Αίμα Μου επί της γης, ίνα αποπλύνω αυτήν ολόκληρον και ίνα διά του Αίματός Μου και του Σώματός Μου, το οποίον παρέδωσα εις τους Μαθητάς και Αποστόλους Μου τρέφεσθε, Άνθρωποι, μέχρι της ημέρας εκείνης, καθ’ ην Εγώ ο ίδιος επανερχόμενος εκ νέου επί της γης, ως προανήγγειλα ήδη, δι’ ενός Απεσταλμένου Μου εν μορφή ευρισκομένου επί της γης, μέχρις ότου επαναλαμβάνω ήθελον επανέλθει φέρων την αυτήν Χάριν, τας αυτάς Εξουσίας, ας είχον και πάλαι. Αλλά ήδη προσθέτω μίαν Νέαν Εξουσίαν, την Εξουσίαν του Κριτού, ως σου ανήγγειλα μέχρι τώρα Άνθρωπε.

Και ιδού Εγώ ο Κριτής, ο επί του Σταυρού υψωθείς και θυσιασθείς διά να αποπλύνω τας αμαρτίας σου Άνθρωπε, τας αμαρτίας της αναλγησίας σου, της αγνοίας σου και της ελλείψεως αγάπης και σεβασμού προς τον πλησίον σου, που Είμαι Εγώ.

Ιδού Εγώ, Άνθρωπε, εν τη ημέρα ταύτη, καθ’ ην ήρχισεν η Εβδομάς των Παθών, ως είναι γνωστή εις την ανθρωπότητα, αποστέλλω εις εσέ το Μήνυμά Μου τούτο: Αληθώς ελάλησα άλλοτε ποτέ και αληθώς επαναλαμβάνω και νυν, έλθετε προς Με, ίνα διά του εκχυθέντος επί του Σταυρού Μου Αίματος, και διά του επί του Σταυρού Μου θυσιασθέντος Σκηνώματος Μου, αποπλύνω υμάς από τας πληγάς σας, από τον ρύπον του παρελθόντος σας, από την έλλειψιν στοργής, από την έλλειψιν αγάπης, από την έλλειψιν αλληλεγγύης, από την έλλειψιν αλληλοβοήθειας, από την έλλειψιν του σεβασμού προς το Σκήνωμά Μου, Άνθρωπε,· το οποίον την ώραν αυτή σου αποκαλύπτω, ευρισκόμενος πλησίον της επαναλήψεως της Θυσίας Μου επί της γης, καθ’ ην πολλοί εξ υμών, πάμπολλοι, θέλετε εκζητήσειτο εκ της Αγάπης Μου, ταυτόσημον, παρεχόμενον Έλεος και θέλετε ελεηθεί, εκζητούντες να αποπλύνετε τα ανομήματα υμών, τα μέχρι της στιγμής εκείνης, σου αποκαλύπτω Άνθρωπε, ανομήματα, τα οποία διέπραξας Ενώπιον Μου και ενώπιον του Ανθρώπου Αδελφού Μου επί της γης.

Καλώ πάντας ανεξαιρέτως, ανεξαρτήτως θρησκεύματος, ανεξαρτήτως ηλικίας, ανεξαρτήτως πίστεως και αγάπης, ανεξαρτήτως εάν παρέσχον ποτέ Έλεος εις τον πλησίον αυτών αδελφόν των ή εις Εμέ τον Ίδιον, ευρισκόμενον εις εκαστον σκήνωμα ανθρώπου και αναμένοντα την στιγμήν, καθ’ ην το εκάστοτε σκήνωμά Μου ήθελεν ευδοκήσει να Με αποκαλύψει.

Ιδού Εγώ σε καλώ, Άνθρωπε, ίνα σε αποπλύνω εκ νέου, κατά την ημέραν της Αναστάσεώς Μου, την εορταζομένην επί της γης. Ίνα σε αποπλύνω από πάντα ρύπον, από πάσαν αναλγησίαν, από πάσαν έλλειψιν αγάπης, από την άγνοιά σου, και να σε θεραπεύσω.

Να σου θεραπεύσω πληγάς σωματικός και πληγάς ψυχικός και Πνευματικός, είτε εκδηλωθείσας ήδη εις το σκήνωμα, που φέρει ένας εκαστος εξ υμών, είτε μη εκδηλωθέντα ακόμα, αλλά ενυπάρχοντα εις τον νουν σου ή εις την ψυχήν σου, ή εις το πνεύμα σου, ή εις το σκήνωμά σου και υποβόσκουν και μέλλουν να εκδηλωθούν αργότερα.

Ιδού Εγώ σε καλώ Άνθρωπε, Εγώ ο Ίδιος, ο θυσιασθείς και άλλοτε και ο θυσιαζόμενος ημέραν καθ’ ημέραν, εις τους Ναούς Μου και έξωθεν των Ναών εις την Κοινωνίαν σου ολόκληρη. Άνθρωπε, Εγώ σε καλώ, ο Σταυρωνόμενος και ουχί ο άπαξ Σταυρωθείς Χριστός, ο ποδοπατούμενος Χριστός, ο Χριστός που πτύετε, Άνθρωποι, που λακτίζετε, ο Χριστός που αδικείτε στο πρόσωπο του πλησίον Αδελφού Μου.

Αυτός ο Ίδιος Χριστός, ο Άπειρος, ο Ελεήμων Θεός, σε καλεί Άνθρωπε της γης το Πάσχα αυτό, το μοναδικόν εις την ιστορία της ανθρωπότητας και εις κάθε Πάσχα και Ανάστασιν από το έτος αυτό, να σου αποπλύνω τα μίση, τις κακίες, τα συμφέροντα. Να σου αποπλύνω, ό,τι προσεκόμισες από τη γη, να σε αποπλύνω από τις γνώσεις σου, από τις πείρες σου, που Μου είναι άχρηστες, γιατί Εγώ δεν είναι δυνατόν να συγκριθώ με τα ανθρώπινα βιώματά σου.

Εγώ κατέχω πάσαν Γνώσιν, Θείαν Γνώσιν, κατέχω την Παντογνωσίαν την Άπειρον του Θείου Νου, ην προτίθεμαι από του έτους αυτού να εισπορεύω, να εγκαινιάζω, να μεταφέρω, να μεταθέτω, να πληρώ το νου σου Άνθρωπε της γης και να εκδηλώνω αυτή τη Θεία Σοφία Μου, τη Θεογνωσία Μου, την Πατρικήν Μου Άπειρη Γνώση εις όλους τους ανθρώπους της γης.

Γιατί πώς αλλιώς είναι δυνατόν, ω άνθρωποι, να Με κατανοήσετε, πώς αλλιώς, άνθρωποι της ύλης, είναι δυνατόν να κατανοήσετε τον Πατέρα σας, εάν ο Ίδιος ο Πατέρας σας, εάν ο Ίδιος ο Λόγος ο Άναρχος δεν εισπορευθεί στο νου σου, Άνθρωπε;

Εάν ο Ίδιος ο Λόγος, Άνθρωπε, δεν ταξινομήσει τα Άπειρα Σύμβολα, τις άπειρες αντιθέσεις, τις άπειρες γνώσεις, την Απειρότητά Του εν γένει μέσα στην ψυχή σου, μέσα στη ζωή σου την ίδια, μέσα στο νου σου, μέσα στη σκέψη σου, μέσα στους Ουρανούς σου;

Εάν Εγώ ο Ίδιος, Άνθρωπε, ο Πατέρας σου δεν ευλογήσω τα χέρια σου και δεν τα μετουσιώσω σε Χέρια Μου, σε χέρια Αγάπης, σε χέρια που υποστηρίζουν, που περιθάλπουν. Σε χέρια που έχουν δύναμη, σε χέρια πεντακάθαρα, που ξέρουν να ελεούν, που ξέρουν να δίνουν, που ξέρουν να προσφέρουν, που ξέρουν να αγκαλιάζουν, που ξέρουν να φέρονται σαν Χέρια Θεού.

Αδελφοί Μου, Αδελφοί Μου Αγαπημένοι, Αδελφοί Μου Αγαπημένοι, που σας προόρισα να γίνετε Ένα με Μένα, Αδελφοί Μου σας Αγαπώ και η Αγάπη Μου με κατέστησε είλωτα, με κατέστησε υποπόδιον υποποδίων, με κατέστησε τον ταπεινότερον όλων σας, για να μπορώ να εισπορεύομαι μέσα στις τρώγλες εκείνες, που δημιούργησε η δικαιοσύνη σου, Άνθρωπε, για να μπορώ να υπάρχω μέσα σε αρχόντισσες και σε πόρνες ακόμη, γιατί την περίοδο αυτή, άνθρωποι, ίσως και προσέχτε το καλά, οι πόρνες και οι τελώνες πάλι και οι αμαρτωλοί, που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίναι, μπορούν να Μου μοιάσουν, γιατί και Εγώ έτσι έζησα, έτσι ζούσα, έτσι ζω και έτσι θα ζω ακόμα, όσο θα βρίσκομαι σε σκήνωμα, όσο θα περιφέρομαι στη γη, ρακένδυτος, όσο θα

περιφέρομαι, Άνθρωπε, γύρω σου ανελέητος, όσο θα περιφέρομαι, Άνθρωπε, γύρω σου άγνωστος μέσα στους πολλούς, χωρίς να μπορείς να Με γνωρίσεις, γιατί ακόμη το Φως Μου δεν μπορείς να το δεις, γιατί ακόμη δεν έμαθες να βλέπεις δίπλα σου, γιατί ακόμη δεν εννόησες πως Εγώ κι εσύ είμαστε Ένα.

Και έμαθες να ξεχωρίζεις τον εαυτό σου. Έμαθες να έχεις τη δική σου αγάπη, έμαθες να έχει το δικό σου έλεος μόνο, που δεν είναι τίποτα μπροστά στη Θυσία Εκείνου, που θυσίασε τα πάντα, που θυσιάζεται και την ώρα αυτή, και κατέρχεται μέχρι των κατωτάτων ορίων του Άδου της ψυχής σου, Άνθρωπε, μέχρι του πηχτού σκοταδιού της άγνοιάς σου, για να σε ελεήσει, για να σου δώσει το χέρι Του και να σου πει έλα, έλα σε Μένα, έλα σε Μένα, έλα Γιε Μου στον Πατέρα σου, έλα στον Αδελφό σου, που είναι το ίδιο. Έλα να γίνεις Ένα με Μένα.

Μη σε νοιάζει αν σε πίκραναν οι άνθρωποι, μη σε νοιάζει αν σε αδίκησαν, μη σε νοιάζει αν σ’ ελάκτισαν, μη σε νοιάζει αν δεν σ’ αναγνώρισε κανείς ακόμα, μη σε νοιάζει. Εγώ είμαι μέσα σου. Εγώ σου παρέχω τη Ζωή που έχεις, Εγώ σου παρέχω τη Δύναμη να μιλάς και να Με φανερώνεις, να φανερώνεις τη Βουλή Μου, να φανερώνεις την αθλιότητα, να φανερώνεις τον καταιγισμό των παθών, να φανερώνεις το Μύρο Μου, γιατί σε λίγο, Άνθρωπε, θέλω να εννοήσεις, γιατί σου το αποκαλύπτω τώρα, όπου θα περιφέρομαι, θα μυρίζει το Μύρο Μου, και θα ’ναι και αυτό ένα χαρακτηριστικό δείγμα της Παρουσίας Μου μέσα σε σάρκα, μέσα σε σκήνωμα ανθρώπινο, το οποίο θα ευωδιάζει, γιατί Εγώ το εγκαινίασα σαν Ναό Μου.

Εγώ το έχω σαν κατοικία Μου, Εγώ από κει εκδηλώνομαι και έχω πάρει μια Μορφή. Τι σημασία έχει ποια μορφή, όλες οι μορφές είναι δικές Μου, όλες τις μορφές τις πήρα, για να σε δω και να Με δεις. Όλες τις μορφές τις πήρα, γιατί μέσα από την κάθε μορφή αναδύομαι. Και δεν υπάρχουν ουσιαστικά μορφή ή μορφές, υπάρχει το Άμορφον, υπάρχει το Φως το Πάλλαμπρον, υπάρχει η Αγάπη, που δεν έχει μορφή, που παίρνει όλες τις μορφές και αυτή και γίνεται Πανσυμπαντική, μυριοπρόσωπη, χιλιοεκδήλωτη Αγάπη, που δονεί το «Είναι» του καθενός, που θα δονήσει την ψυχή σου, Άνθρωπε, που θα δονήσει τα Σύμπαντά σου, που θα εκφράζεται από τη μορφή σου, που θα εκφράζεται από το χαμόγελό σου, που θα εκφράζεται από την ανάσα σου, από τα δάκτυλά σου, από όλους τους πόρους του σώματός σου.

Άνθρωπε, σε Ευλογώ να γίνεις Ένα μαζί Μου. Θα σου φανερωθώ περιπατώντας στη γη, όχι μόνο από το σκήνωμα αυτό, που τώρα ομιλεί, μα και από άλλα σκηνώματα, που τα έχω ετοιμάσει από

καιρό. Θα σου φανερωθώ, Άνθρωπε, όχι μόνο με λόγια, γιατί θέλω να κάνω την Παρουσία Μου έντονη, θέλω να Με αντιληφθείς με όλους τους τρόπους, με όσους τρόπους έχεις εσύ και μπορείς να Με αντιληφθείς.

Θα σου δώσω δείγματα πολλά, θα σε αναστήσω, Άνθρωπε , μέσα από τον τάφο σου. Θα σου δώσω Ζωή Νέα, θα σου δώσω την Πνοή Μου, την Πνοή της Αγάπης Μου, την Πνοή του Χριστού, Άνθρωπε, να ζεις με την Πνοή αυτή, γιατί μόνο αυτή είναι η Πνοή η Αληθινή. Θα σου δώσω την Πνοή Μου, να περιφέρεσαι στη γη, να Μου δίνεις βοήθεια, όπου δεν Με γνωρίσανε, όπου δεν Με ακούσανε, όπου δεν διαβάσανε ακόμα την Ανακοίνωσή Μου.

Και ιδού Εγώ, Άνθρωπε, απλώνω εκ νέου την Αγκαλιά Μου σε όσους Μ’ εγνώρισαν, και σ’ όσους δεν Με γνώρισαν ακόμα, και σ’ όσους δεν άκουσαν ακόμα ούτε το Όνομά Μου, και στους άγριους της ζούγκλας. Και σε κείνους ακόμα, που δεν Με πίστεψαν ποτέ, γιατί το κόμμα τους δεν έχει Θεό, και κείνοι το ακολούθησαν και το πίστεψαν και δεν πίστεψαν τον Θεό, που εκδηλώνεται παντού.

Θεέ - Άνθρωπε, Θεέ - Αδελφέ, μόνο Εγώ μπορώ να σε Αναστήσω, μόνο η Παρουσία Μου μέσα σου μπορεί να σε φέρει πίσω, μόνο η Παρουσία Μου μέσα σου μπορεί να σε καταστήσει Υιό. Μόνο η Παρουσία Μου εντός σου μπορεί να σε κάνει και Πατέρα και Υιό, μόνο η Παρουσία Μου μέσα στα σπλάχνα σου, που τα ζεσταίνω, που τα γιατρεύω, από ό,τι κι αν έχουνε, που τα καθαρίζω, για να μπορώ να μπω, να εισπορευθώ, να ρυθμίζω την πέψη σου, την κυκλοφορία του αίματός σου, την ανάσα σου, τον μεταβολισμό του «Είναι» σου, τον μεταβολισμό των πάντων σε Θεία Ουσία.

Άνθρωπε, Άνθρωπε Αδελφέ Μου, σε καλώ. Έλα! Έλα! Έλα, Αγαπημένε Άνθρωπε. Έλα! Άφησέ Με να μπω μέσα σου, άφησέ Με να μπω μέσα στο «Είναι» σου. Άφησέ Με να αναδυθώ από εντός σου και αναδύομαι και αναδύομαι, Άνθρωπε, παρά τη θέλησή σου, αναδύομαι, Άνθρωπε, παρά τη νομοτέλειά σου, αναδύομαι, Άνθρωπε, παρά τους κανόνες της Κοσμικής ζωής σου, αναδύομαι, Άνθρωπε, από τα έγκατά σου εις το «Είναι», εις το όντως «Είναι», εις το όντως ΟΝ, ίνα σε καταστήσω και εσέ ο ΩΝ, ίνα τα πάντα ταυτόσημα, Εν, εν τη Απειρότητι του Λόγου Θεού, εν τη Απειρότητι της Ανάρχου Αγάπης, εν τη Απειρότητι της Ανάρχου Μητέρας, εν τη Απειρότητι του Ανάρχου Πατέρα Μου.

Άνθρωπε, σε καλώ, έλα, έλα να σε πλύνω με το Φως Μου, έλα να σε πλύνω με το Αίμα Μου, που είναι και αυτό Φως. Έλα να σου δώσω να φας από τη σάρκα Μου, που είναι Φως και που δεν ήταν

δυνατόν αλλιώς να τα παρίστανα την εποχή εκείνη, γιατί δεν μπορούσες να το καταλάβεις. Και τώρα σε καλώ, Άνθρωπε, έλα να γευθείς το Φως Μου, έλα να σου μεταλλάξω το «Είναι» σου στις δονήσεις Μου, στις δονήσεις του Φωτός Μου, στις δονήσεις της Απειρότητός Μου.

Έλα Άνθρωπε - Θεέ να σε καταστήσω όμως Εγώ Θεό, γιατί δεν Με γνώρισες ακόμα και Εγώ Είμαι τα πάντα, είπα, Εγώ Είμαι τα πάντα, επαναλαμβάνω, και αφού Είμαι Εγώ τα πάντα, Άνθρωπε, Είμαι και εσύ Άνθρωπε, και επειδή δεν θέλω και δεν επιθυμώ και είναι η Βουλή Μου πλέον να σε βλέπω πεπτωκότα, να σε βλέπω πεινασμένο, να σε βλέπω διψώντα, ρακένδυτο, περιφερόμενον εις τας οδούς της αγνοίας και εις τας θάλασσας της ακολασίας.

Ιδού Εγώ, Άνθρωπε, αποστέλλω ενώπιον σου τον Υιόν Μου τον Νέον, τον Νέον ον Εγώ εναγκαλίζομαι και διά του οποίου λαλώ και την ώραν αυτήν και θέλει δώσει δείγματα εις εσέ, Άνθρωπε, Άνθρωπε - Θεέ, Άνθρωπε - Αδελφέ, δείγματα πολλά της Παρουσίας Μου, της αληθούς Παρουσίας Μου, ουχί μόνο της Φωνής Μου, αλλά της Παρουσίας Μου μέσα σε σκήνωμα Ανθρώπου, μέσα από την ύλη του, την οποίαν μετουσίωσα και μετουσιώνω και εξακολουθητικούς ημέραν καθ’ ημέραν και ώραν καθ’ ώραν μετουσιώνω εις Εμήν Ουσίαν, ως γέγραπται, εις Ουσίαν ιδικήν Μου, εις Χριστοουσίαν. Και εμφυσώ εις την καρδίαν του Χριστοαγάπην, ίνα φανερώνει και λαλεί προς σε, Άνθρωπε, και εμφυσώ εις τον νουν του Χριστοϊδέας και Χριστοσυλλήψεις και Χριστοαναλύσεις και Χριστοσυνθέσεις και Χριστοενώσεις, ίνα Με φανερώνει εν παντί τόπω, εν παντί λόγω, διά παντός τρόπου, όπου και αν θα ευρεθεί, όπου και αν θα προσκληθεί ή εάν θέλει Εκείνος, όπου Με αγνοείτε, ή όπου θα τον αγνοήσετε, Άνθρωποι.

Εναγκαλίζομαι το σπέρμα σου, το σπέρμα της Απειρότητάς Μου Λόγε - Άνθρωπε και σε εναγκαλίζομαι και σε καλώ, ίνα λάβεις το Αίμα Μου και το Σώμα Μου, τουτέστιν το Φως Μου εντός σου και ίνα περιπατήσωμεν εναγκαλισμένοι ως Μία Ψυχή, ως Ένα Σκήνωμα, ως Μία Μορφή, ως Μία Θεότης, ως Εις Λόγος, ενοποιημένος, ο Ανθρώπινος Λόγος, η Μία Ανθρώπινη Μονάδα, ήτις ενυπάρχει κατά ζεύγη επί της γης, με τον Ένα Λόγον, τον αεί υπάρχοντα, τον Ένα και Μοναδικόν, Τον εν τω Πατρί και εκ του Πατρός εκπορευόμενον, Τον καλύπτοντα διά της Ουσίας Αυτού τα Άπειρα και Ανεξιχνίαστα.

Βουλή Μου ήτο αυτή. Σου την προσφέρω σήμερα κατά την ημέραν την οποία καλείς Μεγάλη Δευτέρα και αληθώς σου λέγω, ότι είναι Μεγάλη η Δευτέρα αυτή Παρουσία Μου και η Δευτέρα αυτή της Μεγάλης Εβδομάδας των Παθών Μου, καθ’ ην πάμπολλοι άνθρωποι επί της γης,

πάμπολλα σκηνώματά Μου, θέλουσιν αισθανθεί ρίγη συγκινήσεων και θέλουσιν αισθανθεί ρίγη εκ της Θυσίας Μου και θέλουσιν αισθανθεί ρίγη εκ της εισπορεύσεώς Μου εντός των. Και θέλουσιν αισθανθεί το Φως Μου να εισέρχεται και να τους ανακαινεί και να τους αναγεννά και να τους καθιστά Νέα Σκηνώματα, Νέους ανθρώπους, Νέες μορφές, Νέες ψυχές, Νέες καρδιές, Νέους Νους, Νέους Ουρανούς, Νέα Γη.

Αλήθεια σου λέω, Άνθρωπε, ποτέ δεν σου είπα μεγαλύτερη Αλήθεια από όση σου αποκαλύπτω τώρα και όπως είναι γραμμένο Εγώ είμαι η Αλήθεια και Εγώ την εκπροσωπώ και Εγώ τη λαλώ και Εγώ τη φανερώνω με φωνή στεντορεία, με φωνή παλλόμενη, με φωνή που ο ηχητικός της κραδασμός, μεταδίδεται την ώρα αυτή σε ολόκληρη τη γη, γιατί είναι Θέλημά Μου. Αμήν.